Salamimetoden: umenneskeliggørelse af det menneskelige

Salami. Hvorledes det nuværende flertal umenneskeliggør det menneskelige

af Georg Metz *Bragt i Information 1. juli 2006.*

Salamimetoden som princip mennesker imellem anvendes som udtryk, når man vil forklare, hvorledes man lidt ad gangen tager noget fra folk, eller for at blive i metaforen skive for skive som ved at skære salami. Enkelt, men brutalt. Metoden har den virkning, at dem den er sigtet imod ikke på noget tidspunkt i den gradvist fremadskridende proces har et reelt grundlag for at protestere effektivt.

Såfremt man anvender salamimetoden sideløbende eller parallelt mellem to eller flere befolkningsgrupper eller over for lidet homogene grupper, er det endnu vanskeligere for ofrene at samle sig til protest. Dette er jo også meningen med salamimetoden, selve dens sigte og filosofi. Fremgangsmåden fordrer determinisme, planlægning og koldsindighed. Man kan også sige, at salamimetodens forudsætning er, at de ansvarlige ikke skeler til moralske hensyn og ikke lader sig hæmme i udøvelsen af moralske skrupler.

Betingelsen for udførelsen af salamimetoden er med andre ord kynisme. Man tager fra folk: privilegier, rettigheder, hvad det skal være, fuldt bevidst om, at man gør det med et bestemt mål, nemlig at reducere de pågældende personers eller gruppers vilkår.

I den yderste konsekvens, og der er altid en yderste konsekvens af politiske handlinger, slutter salamimetoden med, at der ikke er mere salami. Den yderste konsekvens af metoden, hvad angår mennesker er, at der ved metodens endemål ikke er flere mennesker af den gruppe, af den art, af den befolkning, af den etnicitet, som er processens objekt.

Målet kan i visse tilfælde føles som helligende midlet. Utvivlsomt opfattede den gradvise rettighedsberøvelse af de nordamerikanske indianerstammer fra midten af 1800-tallet og fremefter, da denne udvikling accelererede, som berettigede foranstaltninger med henblik på at sikre de europæiske indvandreres og amerikanernes egen ekspansion i det, man fremstillede som et folketomt land. Israels ekspansion i de palæstinensiske områder på lignende vis. Salamimetoden viste sig i begge disse eksempler brugbar.

Metodens endemål
Imidlertid havde metoden også sine opponenter, folk der følte ubehag ved netop den kyniske fremgangsmåde, der hensatte ofrene i større eller mindre hjælpeløshed.

Man kan vel tillade sig den slutning, at salamimetoden, som når det gælder alle andre metoder til at fratage mennesker deres rettigheder, ejendom, velfærd, i sidste ende deres liv, tilsyneladende altid ledsages af kritikeres moralske

betænkeligheder. Der optrådte således flere - om end magtesløse fortalere - for indianernes rettigheder, ligesom palæstinenserne også blandt jøder i og uden for Israel har haft og har deres forsvarere eller i det mindste opponenter mod de skiftende flertal, der har tilladt rettighedsberøvelsen.

Når der er tale om systematiseret rettighedsberøvelse af nationale mindretal eller etniske grupper, er det 20. århundrede en af de mest radikale perioder i menneskehedens historie, kulminerende med drabet på de europæiske jøder, som - hvis Hitler havde vundet krigen - utvivlsomt ville have ført til den noget nær totale udryddelse af samtlige europæiske jøder.

Fra 1933 og frem til kulminationen, mødet i villaen Am Großen Wannsee den 20. januar 1942, da ledende folk i SS med Heydrich og Eichmann i spidsen med direkte telefonforbindelse til Göring og på ikke skriftlig kildekonfirmeret ordre fra Hitler traf beslutningen om den endelige løsning af 'jødespørgsmålet', Die Endlösung, er for historien et oprivende studie i salamimetoden.

Allerede før magtovertagelsen i '33 forberedte nazisterne jødetilintetgørelsen ved konsekvent at diskriminere Tysklands i øvrigt velintegrerede jøder. Senere i forløbet kom lovgivningen, som man med rette kan sammenfatte i lovkataloget: Nürnberg-lovene, som fremlagdes officielt af Göring, og som medførte klar og omfattende forskelsbehandling mellem de rene tyskere, det vil sige ariske af germansk tradition og ophav (så vidt den slags overhovedet lod sig påvise) og på den anden side jøder, farvede folk af enhver art og sigøjnere. Forskelsbehandlingen tilvejebragt ved salamimetoden - ændringer lidt efter lidt i rettighederne, ændringer der til sidst antog grotesk karakter som hvilke fortove jøderne ikke måtte betræde, husdyr de ikke måtte have, biografer, bænke, butikker, parker, faciliteter af enhver art de ikke måtte benytte, begrænsninger der tjente til at udskille jøderne af folkelegemet og ikke gav grundlag for, at de mere skulle føle at de havde tilknytning til det tyske folkefællesskab.

Man kan også sige, at denne salamimetode, hvis formål tillige var at holde den tyske befolkning fra protester ved alt for drastiske indgreb på en gang over for folk, der i manges øjne var totalt uskyldige, umenneskeliggjorde jøderne ved at stille dem uden for det menneskelige fællesskab, berøve dem alle faciliteter, udstille dem som pariaer og understrege deres negative særstatus.

Jøder måtte ikke have badeværelse, gå til frisør, købe sko osv. Målet var klart, som sagt, og midlet var bevidst og erkendt diskriminering, forskelsbehandling mellem dem, der havde retten til riget, de rigtige og de andre, der ikke havde det, de forkerte, de fremmede.

Salamimetoden på dansk

I Danmark kan vi for tiden studere den samme salamimetode i vedvarende anvendelse over for indvandrere og flygtninge. Dansk Folkepartis topfolk er talsmænd for en diskriminerende kurs, som de selv erkender virker diskriminerende, men også er ment diskriminerende og som redskab til at holde fremmede ude af landet. Det fremgår mere eller mindre direkte at partiets

ledende folk også gerne ser, at folk af fremmed oprindelse forlader Danmark. Dansk Folkeparti erklærer med en kristen præst i spidsen, pastor Langballe, der er ordfører på området, entydigt, at meningen er udelukkelse fra det danske folkefællesskab af personer, der ikke af tro og fødsel har retten til riget. Altså enten fordi de ikke er af gammeldansk oprindelse, og/eller fordi de er af en anden trosopfattelse end kristendommen, der som bekendt er dansk statsreligion. Det politiske og det ideologiske i form af en majoritetsreligion, som i princippet lige så godt kunne være en statsbærende tanke i et totalitært system, danner grundlag for retfærdiggørelsen af ovennævnte vedvarende rettighedsberøvelse af udvalgte folkegrupper og flygtninge.

Pastor Langballe udtalte for nylig i en avis, at den lovgivning, der var en yderligere stramning af fremmedreglerne og som fulgte i kølvandet på den såkaldte velfærdsreform, blot var et skridt på vejen mod total bortfjernelse af begrebet permanent opholdstilladelse. Med en sådan bortskaffelse fjernes selvsagt et kompleks af rettigheder, det ligger i sagens natur, således at fremmede og ikke mindst flygtninge træder endnu et trin ned ad retsløshedens stige.

Kategoriseringen af mennesker med regeringens og Dansk Folkepartis bevidste fremgangsmåde fortsætter, skive for skive - salamimetoden er i fuld funktion, og talsmanden for Dansk Folkeparti er stolt i sin erkendelse af dette civilisationsbrud. Dette kan forekomme, fordi den til grundliggende ideologisering eller depravering af det kristne budskab, som den sekteriske bevægelse Tidehverv har formuleret, indsnævrer næstebegrebet til den nære næste, hin konkrete person i ens konkrete omgivelser i hin konkrete familie. Logisk kan pseudobegrebet den nære næste ikke holde for en nøjere prøvelse. Det menneske, der banker på rigets dør, oven i købet i nød, bliver naturligvis den nære næste, men man kan komme om ved det med salamimetoden, ved systematisk at fratage dette menneske de grundlæggende menneskerettigheder og dermed umenneskeliggøre vedkommende.

Fremgangsmåden er i slægt med statsministerens metode: kreativ bogføring, som han anvendte for at få sin mangelfulde skattepolitik til at gå op i en højere enhed. Den fremgangsmåde mindede på mange måder om salamimetoden, hvor skive efter skive af systemet blev høvlet af, til han stod med det ønskede resultat.

Tabet af retsindighed ved salamimetoden kan imødegås ved civil ulydighed, som forvaltningen af fremmedpolitikken her i landet burde præges af.